

Klasses Billet, saa meget mere som jeg ikke kan tro, at Beløbet kan andrage 400,000 Kr. Ja, hvis der skal anbringes Hynder i hver eneste Jernbanevojn her i Danmark, kan det maaske være korrekt, men jeg tænker mig, som sagt, kun Hynder anvendte paa de lange Router, som virke trættende paa Passagererne.

Min Omtale af Ledvogternes Fridøgn vilde den højtærede Trafikminister tillægge en anden Mening end den rigtige. Naar jeg udtalte mig mod, at der er gjort et Forsøg dermed, var det, fordi jeg mente, at man ikke behøvede at gøre et Forsøg med, hvorledes det vilde gaa, naar man gav Ledvogterne et Fridøgn hver 14. Dag. Jeg mener nemlig, at naar man vil imødekomme et Krav af den Art, behøver man ikke først at forsøge, hvordan det gaar paa den Route eller den Route, thi det er sikkert nok, at paa hvilken Route man end giver Ledvogterne dette Fridøgn, vil det blive modtaget med Glæde af samtlige paagældende, og naar man begynder at give nogle et saadant Fridøgn, bør man give det over hele Linien.

Med Hensyn til Natpenge hævdede den højtærede Trafikminister, at den Sag kunde man ikke tale om, før Lønningslovene kom til Behandling, idet man paa disse havde betænkt dem, som ikke havde Natpenge, paa en bedre Maade end dem paa Landjorden. Jeg skal sige dertil, at det er en mærkværdig Maade at betænke dem paa. Folkene paa Søen, Matroserne, have ganske vist faaet 60 Kr. mere, men hvis det skal være Erstatning for det, de andre, altsaa de paa Landjorden, faa ved Nat- og Milepenge, ville de sikkert helst være fri derfor og ville temmelig sikkert bede om at blive stillede paa samme Maade som de paa Landjorden og faa baade Nat- og Milepenge. Saa bliver Forholdet ens for begge Parter.

Med Hensyn til de to Stationer — det er et lokalt Spørgsmaal — hvor jeg gik i Forbøn for, at et enkelt Tog skulde standse der, har jeg den Tro til Ministerens gode Hjerte, at naar han tænker derover og faar at vide, hvor mange Mennesker han vil gøre Glæde og Nytte ved denne Foranstaltning, som hverken kan koste Staten Penge eller nogen Forsinkelse i Togforbindelsen, vil han imødekomme det udtalte Ønske. Men naar vi komme til at tale om den anden Togforbindelse mellem Næstved og Slagelse, skal jeg sige, at der svæver den højtærede Trafikminister i en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg har med Tal bevist, at det er muligt at skaffe

en Toggang, som er i Stand til at bringe Vestsjælland i Forbindelse med Lolland-Falster og Tyskland paa en Maade, som ikke er forbundet med saa stor Gene, som det er for Tiden, da Folk ere nødsagede til at rejse over Roskilde. Før den højtærede Trafikminister er i Stand til at paavise, at jeg har taget fejl, kan jeg ikke paa det Omraade bøje mig, idet det staa fast og sikkert for mig og andre, og det sagskyndige, at der ikke er Tale om, at man er nødt til at have noget nyt Tog hverken paa Slagelse—Næstvedbanen eller København—Masned Sundbanen for at tilfredsstille de af mig stillede rimelige og fornuftige Krav.

Endelig er der endnu et lille Spørgsmaal, jeg skal berøre. Den højtærede Trafikminister sagde, om jeg vilde vise, paa hvilken Maade man skulde faa Kompensation for de forøgede Lønninger, naar man ikke skulde tage det paa en højere Godsforsendelsestakst, et højere Indskrivningsgebyr og dyrere Iltogsbilletter. Det vil jeg ganske rolig lade ligge, til vi komme til Forhandlingen om Jernbanetaksterne. Jeg skal kun sige til den højtærede Trafikminister, at det er sikkert, at han kunde ikke lægge ny Byrder paa noget mere forhadet Sted end paa de af ham foreslaaede tre Punkter.

Saa komme vi endelig til det sidste Punkt, jeg skal omtale, og det er det, som vedrører selve Ledelsen af Statens Skibsfart. Der sagde den højtærede Trafikminister: Vi have jo en Søfartschef. Det var nu en Søfartsdirektør, jeg har bedt om, og som jeg mener, vi skulle gaa over til. Vi have ingen Søfartschef, men en Søfartsinspektør, men De vide ogsaa, at vi have en Maskindirektør og en ham underlagt Skibsingeniør. Og det turde være sikkert, at det er under dem, Skibene sortere mere end under selve Baneafdelingen. Men hvis det blev saaledes, at den nuværende Søfartsinspektør bliver gjort til Søfartsdirektør, er jeg næsten vis paa, at saa ville alle de Anker, som ere oppe for Tiden, falde bort af sig selv, fordi vi da faa en Mand, som er fuldt ud baade søkyndig og skibskyndig. Jeg tror ikke nogen Sinde, der bliver Tilfredshed med Søfartsvæsenet, før det bliver underlagt en Mand, der er i Besiddelse af de Egen-skaber, jeg her har talt om.

Selv om den højtærede Minister vil undlade at svare mig, hvad jeg jo heller ikke kan forlange efter de Udtalelser, der fremkom sidst, skal jeg dog til den højtærede Minister sige, at enten jeg faar Svar